

Árpádközség, Röske és Szentmihálytelek nevezetes vasárnapja

A dolgozó parasztság nagy lelkedéssel alakította meg három szeged-környéki községben a DÉFOSz szervezeteit

Vasárnap délelőtt csoportosan siettek a dolgozó parasztemberek és paraszttasszonyok három szegedkörnyéki falu központjára. Már napokkal ezelőtt készülődtek erre a vasárnap délelőtti, amelyen megalakítják a falu valamennyi dolgozóját összefogó tömegszervezeteit, a DÉFOSz helyi csoportját és legjobbjából megválasztják annak vezetését. A Pap Jánosok, Dunai Istvánok fülükre hűlték a fagyos, de napfényes délelőttön a kucsmát s az Ács Sánta Mátyásné és Papp Antalnék szorosabban kötötték fejükön az ünneplő kendőt s az járt az eszükből, hogy most már mennyivel erősebbel lesznek. Érezték, hogy milyen nagy jelentősége van annak, hogy a falu minden dolgozója, kisparasztok, úgazdák és középparasztok párttagságra való tekintet nélkül összefognak. Érezték, hogy csak így tudnak valóban jó munkát végezni, csak így tudják felvenni a harcot a kulákokkal és közös erővel tudják megvalósítani a falu dolgozóinak boldogabb jövőjét.

Árpádközségben

Közel 500 dolgozó parasztember és paraszttasszony gyűlt össze a DÉFOSz alakuló gyűlésére, amelyen a központ nevében Farkas Mária, a DÉFOSz megyei és káderfelelős mondott beszédet. Hangsúlyozta, hogy a dolgozó parasztságnak a DÉFOSz-ban való tömörülése és harci ereje lesz az új Függetlenségi Front egyik legerősebb pillére. Az alakuló gyűlésen Lovász Sándor vezetésével az árpádközségi EPOSz ifjúság szolgáltatót kintűn kulturműsort s a gyűlés után ugyancsak kivették részüket a jól sikerült Szabad Föld sajtóagilációjában. Az alakuló gyűlés során egyhangúan a következő feladatot választották meg: Elnök Balogh Antal, alelnök Sereks Márton, titkár Veres István, jegyző Döme Mihály, pénztáros Jakus Ferenc, kádervezető Gombos Mihály, termelési felelős Vass Nándor, szervező Nagy Antal, ellenőr Papp Antalné, választmányi tagok Vittinger Márton és Dudás Ferenc.

Szentmihályteleken

Ugyancsak nagyszámú dolgozó paraszt gyűlt össze a DÉFOSz alakuló gyűlésére. Az új iskolában több mint háromszázán sorongtak, amikor Ambrus István elvtárs ismertette a DÉFOSz feladatait és rámutatott az új tömegszervezet fontosságára. Utána Kiss Péter Pál beszélt, majd a hallgatóság nagy lelkesedéssel mondta ki az új tömegszervezet helyi csoportjának megalakulását. Az egybegyűlt kis- és középparasztok ezután a következő vezetőséget választották: Elnök Szekeres Imre, jegyző Kasza József, ellenőr Bózsó Ferenc, termelési felelős Hajdu József, oktatási felelős Ifj. Szalma István, pénztáros Kriska József, választmányi tagok Papdi Vince, Kazi István, Papp János, Gonda István, id. Varga József, Börcsök István, Ács Sánta Mátyásné, Szekeres István, Tanács Antal, Tombácz Antal, Papp András és Engi Antal.

Rösken

a kulturházban gyűltek össze a négy százan az alakuló gyűlés alkalmával. Mindvégig figyelemmel hallgatták végig a gyűlés szónokait, Sarnyai Ferenc elvtársat, a DÉFOSz me-

gyei megbízott titkárát, Juhász Jánost, a DÉFOSz termelési felelősét és Császár Balázst, az NPP országgyűlési képviselőjét. A szónokok rámutattak arra, hogy dolgozó parasztságunk boldogabb jövője mezőgazdaságunk új alapokra való átszervezésétől függ. Ha ez sikerül — és ezért kell a

DÉFOSz-nak harcolnia a kulákok és a reakció ellen —, akkor a falu dolgozói rohamosan haladhatnak előre a felemelkedés útján.

A vezetőséget

választották meg ezután. Elnök lett Kószó Imre, alelnök Szalma Péter, titkár Fruzsina János, pénztáros Makra János, jegyző Szekeres Szilveszter, szövetkezeti felelős Ifj. Papp István, női felelős Ördög Imréné, sajtófelelős Forró László, megyei kiküldött Fülöp György, választmányi tagok özv. Kovács Andrásné, Császár János, Kalmár István, id. Tanács Vincéné, Papp Dezső, Dunai István és Czírbus Lajos.

Mindhárom községben a falu dolgozóinak lelkes ünneplése között zajlott le a DÉFOSz alakuló gyűlése s a gyűlések után mindenütt sikeresen folyt le a Szabad Föld sajtóagilációja is.

Testvérvárossá fogadta Áradot

a Magyar-Román Társaság szegedi csoportja

Igen nagyszámú érdeklődő község jelenlétében tartotta meg alakuló ülését a Magyar-Román Társaság szegedi csoportja. Az előkészítő bizottság nevében Nagy László mondott bevezető szavakat, Várnai Alfonz pedig a társaság célkitűzéseit ismertette. Rámutatott arra, hogy a két ország népe között állandó kapcsolatokat akarnak létesíteni könyv- és folyóiratcserekkkel, levelezésekkel, de utazással is. Román nyelvtanfolyamot rendeznek, ezenkívül egyéb tanfolyamokon, előadásokon, hangversenyeken, felolvasásokon, kiállításokon ismertetik meg a román népi életét és kultúráját. Várnai Alfonz hangsúlyozta, hogy a román népköztársaság teljes jogot biztosít az ott élő magyarságnak és a szovjet kikiűszöbölésével megvan a lehetősége a két népi demokratikus ország legszorosabb barátságának és kapcsolatainak.

Az előadáshoz több felszólalás hangzott el. Domonkos György Ady »Magyar jakobinusok dala«, Csillik Mihály pedig Corbea: »Nem vagyok csillagok énekese« című költeményét szavalta.

A vezetőség megválasztására került ezután sor. Az elnökség tagjai: Gyáni Imre főispán, Both Béla, a szegedi Nemzeti Színház igazgatója és Vlzy Vilmos kendergyári dolgozó, ügyvezető elnök: Nagy László, titkár: Várnai Alfonz, kulturavezető: Békés Tibor, pénztáros: Tarkó Károly, könyvtáros: Gál Katalin, ellenőrök: Kószó József és Kanalas Sándor. Az alakuló ülésen elhatározták, hogy Áradot testvérvárossá fogadják és táviratban üdvözölték a budapesti román követséget, valamint a Magyar-Román Társaság központját. A ta-

gok sorába minden kedden és pénteken délután 4-től 7-ig lehet jelentkezni Vörösmarty-utca 7. sz. alatt, a Magyar-Szovjet Művelődési Társaság helyiségében.

PÁRTMUNKAS

legújabb száma közli Sztálin elvtársnak Lenin halálára mondott beszédét. Ismerteti Rákosi elvtárs cikkét »A népi demokrácia néhány problémájáról«. A szociális összetétel kérdésének elvi politikai alapjait címen Soproni János elvtárs írását olvashatjuk. Apró Antal elvtárs foglalkozik párt-szervezetünk feladataival az új kollektív szerződés megkötése alkalmával. Párt-szervezeteink támogatásak a rendőrségi toborzás című cikkben Szilágyi József elvtárs foglalkozik demokratikus rendőrségünk párt-szervezeteink feladataival a toborzás folyamán. Hegedűs András a termelőszövetkezeti csoportok kérdéseiről írt értékes beszámolót. Ladányi Endre elvtárs a nagybudapesti alapszervezeti vezetőségek feladataival foglalkozik a felülvizsgálás irányításában. A középparasztsággal való szövetség kérdéseiről Molnár Zoltán elvtárs írt cikket. A felülvizsgálat kérdéseivel két cikk foglalkozik. Lakatos Dezső: Hogyan szerveztük meg Zala-megyében a felülvizsgálás munkáját, Koczina Gyula elvtárs pedig »Tápasztalatok a 4-es számú bizottságok munkájából« címen közölt értékes cikket. Garai Vera a DÉFOSz helyi szervezeteinek megalakítása és párt-szervezeteink ezzel kapcsolatos feladatairól írt. Komócsin Zoltán elvtárs ismerteti a P. B. határozatának és Szervezeti Szabályzatának folytatását. A szülői munkaközösségekről Sárkány Magda elvtársnő, Pártunk új intézményéről, a Magyar Munkásmozgalmi Intézetéről, Réti László elvtárs írt cikket. A Pártmunkás Mit olvassunk c. rovatában ismerteti a most megjelent marxista-leninista olvasókönyvet és Mihajlov: Utazás a Szovjetunió térféjén c. könyvet.

Nagy érdeklődés a DÉFOSz vasárnapi gyűlései iránt

Vasárnap az ország 300 járási székhelyén és nagyközségekben tartotta meg a DÉFOSz alakuló gyűléseit. A gyűlések sikerét bizonyítja, hogy mindenütt többszáz, sok helyen több ezer dolgozó paraszt gyűlt össze a gyűléseken és a dolgozó parasztok tömegesen léptek be az ujonnan megalakuló DÉFOSz szervezetekbe. Hajdu-

böszörményben 600, Tolnán 415, Kisteleken 200 dolgozó paraszt lépett be a DÉFOSz-ba. A gyűléseken különösen feltűnő volt a középparasztság nagyszámú való részvétele és érdeklődése a DÉFOSz iránt. A gyűléseken mindenütt kifejeződött a munkásság és parasztság összefogása.

És megszólalt a rádió...

Átadták az alsóvárosi általános iskola tanulóinak Rákosi elvtárs ajándékát

Vasárnap délután bensőséges ünnepség keretében avatták fel az alsóvárosi általános iskola tanulóit Rákosi elvtárs ajándékát, egy szép, modern rádiót.

— Ami nemrég még színes álom volt, ma már valóság — mondotta Tóth József igazgató bevezető szavaiban. — Rákosi elvtárs meghallgatta az iskola hat száz tanulóinak kérését.

Ezután az alsóvárosi iskola utóbbi pajtásai színes, nívós műsorral szórakoztatták a tornatermet zsufoltság megtöltött közönséget. Börcsök Julianna és Gitai Antal utóbbi József Attila-verseket szavaltak. Nagy sikert aratott az iskola énekkara, amely mozgalmi indulókat adott elő. Ezután az utóbbi népi táncscsoportja a váraljai kőrtáncot adta elő tomboló sikerrel. A közönség az ismétlés után is alig engedte le a gyermekeket a színpadról. Ezután sor került az előadás leg-
— Rákosi elvtársnak különös-
képpen szíven fekszik a gyer-

mekek sorsa — mondotta. — Az MDP programnyilatkozata sokat foglalkozik a kulturális felemelkedés kérdésével. Ez a nyilatkozat a gyakorlatban mindinkább valósággá válik. Valahányszor ezt a rádiót láthatjuk, jussunk eszünkbe, hogy ezt a rádiót és a magyar nép felemelkedését Rákosi elvtárs vezetésével az MDP-nek köszönhetjük — fejezte be Bieber elvtársnő nagy lelkesedéssel fogadott beszédét.

A kis utóbbi ezután egy rövid, érdekes színdarab keretében mutatták be, hogyan is született meg a rádió. A történet egyszerű: szerettek volna rádiót hallgatni. Egyikük azt indítványozta, hogy kérjenek Rákosi »pajtástól«. A tervet tett követelte és rövidesen megérkezett a várva-várt ajándék. A jelenet végén valóban meg is szólalt a rádió a gyermekek és a közönség éljenzése közepette.

Fekete Etelka VI. o. utóbbi a tanulóik nevében köszönte meg a rádiót, majd a szülői munkaközösség juttatta kifejezésre háláját az értékes ajándékért. Az ünnepség az Internacionálé el-
énekléssel ért véget.

A népi Lengyelország kulturpolitikája a munkásságon és a dolgozó parasztságon épül fel

Fiderkiewicz lengyel nagykövet előadása Szegeden

Dr. A. Fiderkiewicz, meghatalmazott miniszter a Lengyel Köztársaság magyarországi nagykövete szombaton a szegedi központi egyetem dísztermében előadást tartott Lengyelország oktatásügyéről. Előadása előtt az egyetem rektorának üdvözlésére kijelentette, hogy a két nemzet kapcsolata, a magyar-lengyel barátság nem mai keletű. A mi nemzedékünk feladata, hogy korszerű elemeket tartalmazó építményt rakjon erre az érzelmi-történelmi fundamentumra.

A nagykövet előadásában részletesen ismertette a háborúelőtti s a felszabadulásutáni Lengyelország közoktatásügyét. Bemutatta azokat az antide-mokratikus, egyoldalú állapotokat, amelyek a háborúelőtti Lengyelország közoktatását jellemezték. Az iskoláztatás terén a vagyonos polgári osztály szempontjai érvényesültek. Abban az időben egyetemre és főiskolára csak egy százaléknál kevesebb és parasztszármazású diák juthatott be. A felszabadulás radikálisan megváltoztatta ezt az állapotot. A közoktatás reformjának célkitűzése volt, hogy a szocializmusért küzdő új értelmiség olyan kulturális és gazdasági berendezkedést valósítson meg, amely marx-lenini alapokra épül.

— Amikor Lenin az új ideológiai és politikai követelményeket formába öntötte, rámutatott arra, hogy az oktató seregére gigantikus nevelőfeladatok vártak. A pedagógusoknak azonban mindenekelőtt a szocialista oktatás élcsapatává kell válniuk — mondotta Fiderkiewicz nagy-

követ. A lengyel kormányának ennek a célkitűzésnek jegyében valósította meg a közoktatás reformját. Lengyelországon a dolgozó tömegek uralmának győzelmes stabilizálódása, a marxizmus-leninizmus döntő politikai diadala után a szervezés és ideológia küzdelme, munkája párhuzamosan folyik. A lengyel kormányzat a közoktatás reformját a 6 éves terv kereteibe építette bele. Nyári tanfolyamokon új, progresszív szellemű tanterveket neveltek. Nagy gondot fordítottak a munkás és parasztfiúk továbbképzésére. Ma már 42 százaléknál munkás- és parasztfiú tanul a lengyel főiskolákon, szemben a háborúelőtti százalékkal. A népi Lengyelország kulturpolitikája a munkásság és parasztság széles tömegeinek kiképzésére irányul. »Kulturát és művészetet a tömegeknek«, ez lett a lengyel kulturszervek jelszava.

Az új népi értelmiségi káderek nevelése elengedhetetlen követelmény — fejezte be előadását a nagykövet. A felszabadult népi Lengyelország a szövetséges népi demokratikus államokkal együtt a korhadt kapitalizmus és a feudális maradványainak helyén megvalósítja a szocializmust, azt a berendezkedést, amely a társadalmi igazságosságokon és a valódi humanizmuson alapszik.

Fiderkiewicz lengyel követelőadása előtt a MEFESz szegedi énekkara Kertész Lajos elvtárs, karnagy vezetésével a lengyel Himnusszal üdvözölte, amellyel nagy tetszést váltott ki.

Wallfisch Péter
zongoraművész

a budapesti Bartók-verseny győztese

**EGYETLEN HANGVERSENYE
SZEGEDEN**

1949. január 26-án fél 8 órakor, Marqit-u. 20. I.